

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelenik:

Hetenként egyszer, Kedden.

Szerkesztői iroda

Kiadó-hivatal,

ahová a hirdetések és előfizetési pénzek utastandók, templom-utca 548. sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egész évre 4 ft., fél évre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton,
felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

hasábos gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.
Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.
A nyilttérben a háromhasábos gármondsor beigtatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

4540/1865

A krasznaközi járás főszolgabirójának folyó hó 9-én 226. B. szám alatt kelt jelentése szerint dr. Hokk József erdődi lakos, járási orvosnak folyó hó 8-án két darab 2 éves herélt kocza, fehér szőrű, lecsüngő füli sertései, ismeretlen tettes által eltolvajoltattak.

Mi is azzal tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, úgy a kérdéses sertések netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás főszolgabirójához lesznek bejelentendők.

Szatmártt, 1865. évi nov. hó 16-án.

4583/1865

A krasznaközi járás főszolgabirójának f. hó 13-án 1119. sz. a. kelt jelentése szerint, Bencze János rákosterebesi g. kath. lelkész, egy 8 éves világos pej herélt lova, melynek barna üstöke szemét elfedi, s hátán dió nagyságu begyógyult daganat látható, f. hó 8-án ismeretlen tettes által eltolvajoltattott.

Mi is azzal tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, úgy a kérdéses ló netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás főszolgabirójához lesznek bejelentendők.

Szatmártt 1865. évi nov. 18.

4618/1865

A nagybányai járás főszolgabirójának f. hó 15-én 839. sz. a. kelt jelentése szerint, ugyancsak f. hó 12-én egy ismeretlen izraelita, Huszti András, aranymegyesi lakos házában megjelenvén, megegyezett vele, hogy öt Szatmárra fuvarozandja, s onnan a megvásárolt holmikát Felsőfaluba szállítandja, nevezett tehát fiát 3 lovával s szekerekkel utnak indítván, esteli 8 órakor megérkeztek Szatmárra, s ott egy zsidó fogadóba megtelepedvén, a fiának vacsorát rendelt, míg ez vacsoráját végzé, az ismeretlen izraelita lovastól, szekereitől tovább állott.

Említett izraelita, mintegy 40 éves, magas termetű, szakálla oldalt őszbe vegyült, öltözeté barna rokk, mindkét könyökén fekete foltal, s nyári szövetből készült magyar nadrág.

A lovak ketteje barna, ezek közül az egyik csonka füli, a harmadik pedig négy éves herélt, sárga szőrű.

Mi is azzal tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, úgy a kérdéses lovak netaláni feltalálására vezethető adatok említett járás főszolgabirójához lesznek bejelentendők.

Szatmártt, nov. 20, 1865.

3258/1865

Több kellő jogosítvány nélküli birtoklás s vadászati tilalom áthágása miatt elkobzott fegyverek, e megyei hatóság hivatali helyiségében folyó évi november 29-én d. e. 10 órakor árverés útján elfogvány adatni, ez annak megemlítése mellett, hogy a kérdéses fegyverekre csak is azok árve-rezhetnek, kik a megkívántató fegyverengedélyek birtokába vannak, ezennel közhírré tétetik.

Szatmártt 1865. nov. 18.

4610/1865

A krasznaközi járás 3-ik kerület szolgabirójának f. hó 14-én 806. sz. a. kelt jelentése szerint e hó 6-án viradóra borhidi lakos, Zeif Jákobnak házából ismeretlen tettesek által az alább kijegyzett ruhadarabok lopattak el: Egy sötét kék uj guba, értékelve 33 ft-ra, egy bársony gallérú, fekete stráfos téli rokk 25 ft, egy világos szürke prisztor magyar nadrág 10 ft, egy nyári prisztor rokk 10 ft, négy darab rum-burger uj férfi ing 20 ft, négy darab finom gyoles férfi ing 12 ft, egy selyem kalap 3 ft, egy uj batiz női fehér kabát 1 ft, egy templomi hosszú zsidó ing 6 ft, egy darab kék selyem kendő, fekete csepekkal 2 ft.

Mi is azzal tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, úgy a kérdéses holmik netaláni feltalálására vezethető adatok említett járás szolgabirójához lesznek bejelentendők.

Szatmártt, 1865. évi nov. hó 20-án.

JEGYZŐKÖNYV,

a szatmármegyei főkgazdasági egyletnek 1865. szeptember 27-én Szatmártt számos egyleti tagok jelenlétében tartott közgyűléséről.

1-ső szám. Az egyesületi elnökök távollétében a jelenlevők közkiváratára Szerdahelyi Pál ur az elnöki széket elfoglalván, a gyűlést megnyitotta.

2-ik szám. A szatmári takarékpénztár alapszabályainak megerősítése végett teendő előleges lépésekhez szükséges kiadásokat későbbi visszatérítés feltétele alatt a gazdasági egyesület mint a takarékpénztár kezdeményezője elvállalván,

az e célra megkívántató hirdetési, leiratási és posta díjak az egyesület pénztárából kifizettetni utalványoztatnak.

3-ik szám. Nagy Károly egyleti pénztárnok ur számadását beadja,

megvizsgálására Gyene Károly, Böszörményi Elek urak kiküldetnek, s Nagy Károly ur megbizatik, hogy az 1862 és 63. évről tagsági díjjal tartozók neveinek és tartozásának pontos kimutatását elkészítvén, az igazgató választmánynak adja be.

4-ik szám. Nagy Károly ur az egyesületi pénztárnokságról határozottan lemondván.

Az egyesület 3-ad félévi szives fázadozásáért hálás köszönetet nyilvánított, s új pénztárnokul Böszörményi Károly urat választván meg, a pénztár átadásával Gyene Károly és Böszörményi Elek urak bizattak meg.

5-ik szám. Az egyesület igazgató választmányának időközben 1865. július 30-án tartott gyűléséről vezetett jegyzőkönyve előterjesztvén.

A 11-ik számú ajánlat nyomán Girókuti P. Ferencz ur a „Falusi Gazda” szerkesztője, az egyesület rendes tagjai közé egyhangulag felvétetik, s rendes tagsági díj mellett lapjának évenként küldendő egy példányát szivesen elfogadtatik.

6-ik szám. Az országos magyar gazd. egylet igazgató választmánya a „Gazdasági Kistükör” 5-ik kiadásának egy példányát azon kérelemmel küldi meg, hogy egyesületünk a földművelő nép számára szánt ezen kézikönyvnek terjesztését a nép között saját hatáskörébe eső uton és módon maga részéről szintén segitene elő.

Egyesületünk a „Gazdasági Kistükör” 100 példányban megrendeli, és a kiállítási áron eladatását eszközli.

7-ik szám. Gyene Károly urnak, mint a máramarosmegyei inséggel küzdők részére segély gyűjtéssel megbizott tagnak számadása megvizsgálásáról a kiküldöttek jelentésüket beadják, mely szerint az eredmény 1113 1/4 véka életet, és 358 ft 56 kr kész pénzt tévén, a számadás kifogástalanuak és gyűjtő ur nem kis fáradsággal járó megbiztatásában tanusított buzgalmaért az egyesület jegyzőkönyvi elismerésére méltónak találtatott.

Az egyesület a szenvedő emberiség érdekében teljesített sikeres és buzgó eljárásáért Gyene Károly urnak hálás elismerését nyilvánítja.

8-ik szám. Hevesmegyei gazd. egyesülete igazgató választmánya a kölcsönösen segélyező hitel egyesületek alapszabályi tervezetét 12 példányban megküldi.

A küldemény testvéri indulattal fogadtatott, s egy példány az egyesület levéltára számára megtartatván a többi a tagok közt szétosztatott.

9-ik szám. Sörös Károly az országos magyar gazdasági egyesület által koszorúzott „kettős gazdasági könyvvitel” című munkájára előfizetési felhívását az egyesület kebelében leendő minél nagyobb mérvben terjesztés végett megküldi.

Tudomásul vétetvén az egyesület tagjai figyelmébe ajánlatik, az aláírási ív a jelentkezők részére jegyzőnél letétetik.

10-ik szám. A győrvidéki gazdasági egyesület Győr sz. kir. városában 1865.

october 5. 6. 7. 8 napján rendezendő általános termény, bor, gyümölcs, gép, s egyéb házi ipar termék kiállítás ismervényét több példányban.

A debreczeni kertészeti egyesület Debreczenben 1865. october 29. 30 és 31-én rendezendő gyümölcs, bor és kerti vetemények kiállításának előrajzát megküldi.

A testvér egyesületek szives figyelmét tanúsító küldemény örömmel fogadtatott.

11-ik szám. Wagenmann Gusztáv, bécsi gyárnok, olaj és kenőes árait árjegyzék megküldése mellett ajánlja.

Herczog Rudolf, csontliszt gyáros a mesterséges trágya értékéről, s Magyarországon való használása célszerűségéről kiadott röpirata egy példányát megküldi.

Tadomásul vétetik.

Ezzel a gyűlés bekezdett.

Kelt mint fent. — Meghitelesített Szerdahelyi Pál m. k., mint ezen gyűlésre helyettesített elnök. Gyene Károly m. k. Biz. tag által. Madarasi János m. k. Biz. tag által. Farkas Antal m. k. egyesületi jegyző

NYILT LEVÉL

AZOKHOZ, KIK SZERETIK AZ IGAZSÁGOT.

Mult hó 27-kén, a követválasztási első szavazat itt Szatmáron befejeztetvén, több barátaim kerestek fel saját lakomban, tudatandák velem, hogy a választás 28-dikán folytatatik, s a szavazás Gyene Károly ura s reám fog történni. Beszélgettünk a teendőkről, s e barátságos beszélgetés közt jött hozzám egy előkelő polgár, közölve, hogy e választók tömegesen fognak megkeresni s kérve, hogy néhány szót szóljak hozzájuk. Én, ki politikai programomat, úgy a hogy tudtam, már korábban elmondottam, nem akartam ismét nyilatkozni, azonban a nagy tömeg meglepett, s szószokát által beszélt hozzám, köteleességemmé lett a válaszolás, a halgatás, megvetése lett volna a nyilvánított jó akaratnak. Ezen, a néphez, a nép nyelvén rögtönözve tett beszédemet, értetlenség vagy rossz akarat, nem akarom vitatni, balul magyarázta, ellenem fegyverül használta, s a mi fő dolog, ezentul is használni akarja.

E körülmény az, mely tudomásomra esvén, nyilvánosság utjáni felszólalásra kötelezett.

Beszéltem a német fajról, mint hazánk közös ellenségéről. Mielőtt saját szavaimat elmondanám, elmondom azokat, miket hazánk nagy tudósa, a minden jók méltó fíjdalmára, korán elhunyt Szalai László, 1861-ben az országgyűlés XXIII-ik ülésében május 16-án (lásd országgyűlési napló I. k. 131. lapon), a német fajról elmondott, s mik épen e fajról tett nyilatkozatom perczében, emlékembe jöttek.

Restellem, hogy a németséget az absolutismussal egyszerre kell említenem, s nem szeretnék félreértetni.

Én a német faj ellen egyáltalában nem viseltetem ellenszenvvel, sőt én sympathiával vagyok iránta.

A közelebb lefolyt évben, midőn a kibékülés, a testvértől fogadás annyi ünnepeit ültük, midőn mi a szerbeket, a horvátokat stb. s a szerbek a horvátok meg min ket testvérekkül fogadtak; fölmerült kitan a német birodalomban a kérdés, hogy mikor fogják már valahára az országukbeli németeket is testvérekkül fogadni a magyarok?

Nem felelt rá senki, mert a kérdés kissé bárgyu kérdés volt.

Hogy is lett volna szükség köztünk ilyen bünbánati ünnepélyre, mikor a hazánkbeli német ajkuak soha sem szüntek meg testvéreink lenni, ők, kiknek sohasem

jött eszökbe Sonderbundot képezni a magyar államban, kik velünk működtek mindig, még 1848 ban is Pozsonytól Fehéregyházáig, Csáktornytól Bártfáig; s kik most is lelünk örömeire, egyetértenek velünk a magyarföld minden életkérdéseire nézve. (Igaz! Helyes! Ugy van!)

Én sympathiával viseltetem a német nemzet iránt, mert tanuja voltam, mint a magyar királyi kormánynek képviselője azon lelkesedésnek, melylyel a német birodalmi gyűlés az 1848-ki Magyarországot üdvözölte: s én számot tartok e lelkesedés megújulására, mihelyest az összes német birodalom küldöttei ismét együtt lesznek, — Isten vezérelje őket czélra szerencsésen. (Helyeslés.)

De van a német társadalomnak egy kórságos rétege, melyről bossúság nélkül nehez, lehetetlen szólni, mert ez uszítja föl folyvást ellenünk a monarchia német tartományainak közvéleményét, holott ez, mert e tartományok lakosai ismerik jogainkat és ismerik szükségünket, máskülönből melletünk nyilatkoznék.

Egyik földijök Lichtenberg azt mondá magáról: hogy neki olyatén kórsága van, melynél fogva minden virágból, melyet ujjai közé veszen, a lehető legnagyobb mennyiség mérget facsarja ki saját magának megétetésére. S azon német államférfiak, kik nem tudnak kicsi státuáikban megférni. (Tetszés.) Kik még Poroszországot sem tartják eléggé nagyoknak, hogy méltó volna érte káradozniok; kiknek csak Ausztria nyujthat elégséges tért organiszási visketegök foganatosítására. (Derültség. köztetszés, éljen-mentai.) Ugy van! S e gyűlöletnek főoka miben rejlik? Politikai tudatlanságban. Ha áll a deák közmondás: Ars non habet osorem, nisi ignorantem; állani fog az is: Magyarország csak az gyűlöli, a ki nem ismeri. (Helyes! Ugy van!)

Ezen tudatlanságból származik első sorban, hogy az illetén tanácsosok a dynastia érdekében vélnék eljárni, midőn mindenkép azon vannak, hogy Magyarország a maga saját életét ne élhesse, hogy az ut verőfényes oldaláról leszorítottassék az árnyékba; szitván az által épen azt, mitől méltán tartanak: a separatismust s veszélyeztetvén ez által épen azon elvet, melynek szolgálatot akarnak tenni. Ilyes főben keletkezett kétségkivül ama Reichsrath első csirája is, (derültség.) melybe bennünket meghívnak, s mely ellen, — mint Deák Ferencz képviselő társunk kimerítőleg előadta — a sanctio pragmatica s az ez által szentesített personalis unio nevében felszólalni főfő kötelességünk. (Ugy van!)

Ezen eszmék alapján következőleg szólottam: „Én, atyámfiai, ígéreteket nektek, miket be nem válthatok, nem teszek, mert ha ezt cselekedném, méltán mondhatnátok, ámitással, népesalással, hanem at az egyet bizonyosan hiszem és vallom, hogy azon német fajnak, osztrák német fajnak, mely 340 esztendő óta a magyar nemzetnek örökös és halálos ellensége, mely 340 esztendő óta Magyarországot megsemmisíteni Ausztriába beolvasztani akarja, mely 340 esztendő óta a felséges uralkodók, atyai szívet hű magyar népétől elvenni iparkodott, el kell pusztulni, a kormány gépezetéből ki kell irtatni, különben velünk fog ugy e faj, mint maga Ausztria elveszni, egy közös sirba szállani. Isten éltesse felséges uralkodónkat, engedje jobb sorsunk, hogy fejére tehessük Sz. István koronáját,

Isten éltesse a hazánkban élő különbféle nemzetiségeket. stb. stb.

Kérdem már, lehet-e e szavakból azt következtetni, hogy én a nagy német nemzetet, vagy a közöttünk élő német ajku vagy származásu testvéreket, kik sem külön hazát, sem külön jogot nem követelnek, sértettem, vagy éppen mint egy előkelő ur mondá, felség-értést követtem el?

Azt hiszem, hogy szavaimmal ily értelműt csak a legsötétebb rossz akarat adhat.

Kérdem továbbá; lehet-e „elpusztulás, kiirtás,“ kitételekből valami véres — fegyverrel eszközözendő — ellen-ékeskedést, háborut, s így felség-értést következtetni.

Azt hiszem, hogy ezt csak a vastag értetlenség teheti.

Értettem tehát azon fajt, mely a legközelebbi 17 éves, ugy reánk mint Ausztriára gyászt, inséget hozó, időszakot is teremtette, s most a felség egyetlen szavára elpusztult, a kormány gépezetéből kiirtatott, legyen megáldva érte felséges uralkodónk, azon fajt, melynek visszahelyezkedése, a gyászt, inséget végetlenné tenné, s a közös sirt elébb utóbb megásná. Mitől örizzen meg bennünket Istenünk kegyelme, uralkodónk bölcsessége.

Dixi, et salvavi animam meam.
Szatmár, 1865. decz. 2-án.

Vajai Károly.

GONDOLATOMHOZ.

Hol vagy, hol vagy lelkem gondolatja?
Merre tüntél? merre, mere szálsz?
Óra hosszat, — sőt napokra el vagy
Távol töllem, hogy ha egyszer válsz.

Aggodalmam nőitön nő miattad,
Féltelek hogy baj ne érjen el;
Mert bágyadtan szoktál visszatérni,
S a levertség rajtad néma jel.

Hej te most is régi álmaidnak,
S feldult mennyed' romjain pihensz,
Hagyd a romlást, pusztulás vár arra,
Néked többé nem épül fel ez.

Beteges vagy, jobb lesz visszatérned,
Helyre nem hoz téged, a mi mult,
Elégedj meg, meg volt már a gyász is, —
S a halottért elég könnyű hult.

Vagy ha nállam nem akarsz nyugodni,
Szálj magasra, messzi' mint a sas,
A jövőbe, ott keresd ki a tért,
A tért, melyen újra alkothass.

Ott, igen, — a szép jövődöben kell
Feltalálnod az, mi gyógyírt á, —
Mért is lennél, mindörökre gyenge?
A jövődö még számít reád.

Ujj világban újabb érdek kél, és
Szét oszolnak régi álmaid, —
Nyugodalmat adhat újabb érdek,
De megtört hit már nem boldogít.

Hej! de látom, nem hajlasz tanácsra,
Lépvesszőre szált madárka vagy, —
Eredj vessz hát mind örökre nálla,
Hogy ha éppén olyan örült vagy.

T.

LEVELEZÉS.

Nagy-Bánya, dec. 1-én.

A tegnapi nap nagy és szerencsés volt reánk, mert alkotmányos jogainkat oly szerencsésen gyakoroltuk, hogy követválasztási mozgalmunkban, csak egy csepp szenny bele nem férközhetett.

November 30-dikán reggel a legszebb rendben jöttek a választók a helységekből lobogókkal felékesítve ünnepélyesen városunkba, elfoglalták a tért a piacközépen, oly szép renddel és tiszteletteljes méltósággal, mintha minden ember templomban lett volna, ekkor bejelentetvén a szavazatszedő bizottmányának, Ujfalussy Miklós és Smoczer Ignác követjelöltek, mire a nép csak egyedül az Ujfalussy Miklós nevét hangoztatta, és sürgette, a bizottmányi elnökséget, hogy mondja ki a nép egyenlő akaratát, — de az elnök várakozás és türelemre kérte fel a választó közönséget; ezalatt Smoczer Ignác követjelölt látván az Ujfalussy irányában nyilvánuló egyenlő akaratot, a követjelöltségről visszalépett, — és miután több követjelölt be nem jelentetett, Katona József helyes bizottmányi elnök a déli 12 órát beavárván, a nép egyenlő akaratát teljesíté; — Ujfalussy Miklós közfelkiáltással, nagybányai kerület részére lett megválasztását, az egész választó közönség előtt kinyilatkoztatta, — a jegyzőkönyv elkészülvén, az a közbizodalomban részessült követnek általadatott, — mire Ujfalussy Miklós magyar és oláh nyelven a néphez igazi ékes és népszerű beszédet tartott, ennek bevégezte után különösen a románok, szünni nem akaró éljenzések között egész nyugottsággal eltávoztak.

Villás János.

© Lapunk előbbi száma közölte már a helybeli követválasztás eredményét.

A mennyiben csakis a megválasztott követ volt az a négy jelölt közül, ki programot nem adott, nem lesz érdektelen közölnünk országgyűlési követünknek megválasztása után választóihoz tartott és programját is körvonalázó beszédét, — mely következik:

Tisztelt választóim!

Azon tiszta meggyőződésből keletkezett lizalomért, melyre a mélyen tisztelt választó közönség érdemem felett méltatott, forró köszönetemet nyilvánítom. — Csekély azon teletség, melyet a nagy feladathoz képest magamban érzek, nincs érdemem, melylyel e föllépésem igazolva lenne, nincsenek oly kitűnő tulajdonaim, melyekkel az országgyűlésen tisztelt polgártársaimra visszautgázó fényvel működhetném: de van szilárd akaratom, van erős igyekezetem s reményem, hogy az előttem álló nagy feladathoz legalább mint közlegény kellően járulhatok.

Programom: hazám, imádott hazám jóléte, törvényes függetlensége jogfolytonosság és önkormányzati alapon, s határozottan nyilvánítom, hogy e kedves haza nem egy nemzetiség, nem egy néposztály, nem egy felekezet kizáró tulajdona, hanem Magyarhon minden lakosának oly közös kincse, mint az éltető levegő, a jólétevő nap áldott világa s érlelő sugára!

Programom: a közös ügyek kibékítésében az ovatosság, eszélyesség hazafini kitartás s mérséklettség.

Programom: nagy Kölcseinknek e téren álló szobrára vésett emez arany mondata: „a haza mindenelött!”

Programom: éltem lefolyt minden napja, amaz 1861-iki indítványom, melynek következtében közönségünk hazánk nagy fiának Deák Ferencznek bizalmi szavazatot küldött.

Bezárom végre ezen általánosságban tett politikai hivatásomat azon mindennapi imámmal: adja Isten hogy mindnyájunkat a haza minden ügyében, a hazafiság lángoló érzete, a törvény tisztelete, az igazság szeretete, a vallás szent buzgósága s a testveriség tiszta érzelme egyesítsenek. Éljen a haza! éljen a legelső magyar ember a király!

HELYBELI HIREK.

— A választás estvén nov. 20-ikán választói derék követünk Gyene Károlyt fáklós zenével tisztelték meg. A megtiszteltett bucsú szavaiban Kölcseynek szobrára is bevéselt emlékmondatát: „a haza minden előtt” hozta emlékeztetükbe, éltette a legelső magyar embert a királyt, utánna a másodikat Deák Ferenczet, kitört a lelkesültség, s midőn elvonultak megkerülték, körülverték a Kölcsey szobrát, elénekelték a Hymnust s fáklósait a szobor előtt rakták máglyává.

Másnap a circus és színház disz-előadást tartott.

☞ Folyó hó 3 án Vajai Károlyt fáklós-zenével tisztelték meg városunk polgárai. A beszédből mit ez alkalommal V. K. ur mondott, ezen tételt tartjuk kiemelendőnek: „Ferencz napja van atyámfiai, nevenapja Deák Ferencznek is, a nagy magyarok, s én csak is az ő részére fogadom el e tisztelgést, Isten éltesse őt. A világ megváltója, a Jézus Krisztus bölcsőjéhez egy fényes csillag vezette a pásztorokat, Deák Ferencz a fényes csillag, mely bennünket Magyarország megváltásának munkájában vezérel. — Isten éltesse őt.

— A hatóság erélyesen gondoskodott, hogy a circus és színházban különböző napokon legyen előadás, s így egymás jövedelmeit ne gyengítsék. Mindkettőt nagyobb számmal látogatják.

— A sötét, jeges, essős, havas, sáros idők beáltára figyelmeztetjük a hatóságot, fordítson figyelmet a mellékutczák p. o. Gyrod, kántor-utca, kántor-köz pallóinak kijavítására.

VEGYES HIREK.

** Ö Felsőge Pestre utazásának hivatalos tervrajza a következőleg van megállapítva: Kedden, december 12-én 1865, elutazás Bécsből, külön vonattal az északi vonalon. Pestre érkezés délután 2 órakor. A pályaudvarban fogadják a városi és várparancsnok s a városi küldöttség; a hidon túl a budai városi küldöttség. Budán a királyi várban az ország zászlósai, a tábornoki és törzstiszti kar, a legfőbb polgári méltóságok fogadják s lakosztályába a nagy terembe kísérik Ö Felsőgét. Tedeum a vár kápolnában. 5 órakor ebéd, melyre a klerus, katonai és polgári előjáróságok hivatalosak. — Szerdán, dec. 13-kán: délelőtt 10 órakor az egyháziak, polgári és katonai hatóságok bemutatása, 5 órakor d. u. ebéd. — Csütörtökön, dec. 14-én: délelőtt 10 órakor „veni sancte” a kápolnában; 11 órakor az országgyűlés megnyitása; d. u. 5 órakor ebéd, melyre mágnások és képviselők hivatalosak. — Pénteken, dec. 15-én: délelőtt közintézetek s a pesti lövölde meg szemlélése; d. u. 5 órakor ebéd, melyre mágnások és képviselők hivatalosak. — Vasárnap, dec. 17-én: délben egyes képviselők bemutatása, d. u. 5 órakor ebéd, melyre mágnások és képviselők hivatalosak. — Hétfőn, dec. 18-án délelőtt kihallgatás; d. u. a pesti és budai helyőrség szemléje a budai vérmezőn; 5 órakor ebéd, melyre mágnások és képviselők hivatalosak. — Keddén, dec. 19.: délelőtt a katonai helyiségek meg szemlélése; d. u. 5 órakor ebéd. — Este visszantazás Bécsbe.

— Horváth Mihály, volt szatmári püspök s híres magyar történetíró, a „Wanderer” szerint közelebb lépéseket tett, hogy hazájába büntetlenül visszatérhessen.

— A pannoabalmi benczés rend főapátjává Ö Felsőge Kruesz Chrysostomot, benczésrendi áldozat legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

— Amnestia remények. A „N. Fr. Presse” megemlíti azon magyar körökben nagy határozottsággal felmerülő hírt, hogy, mint a galicziai országgyűlés megnyitását, úgy a magyar országgyűlést is egy amnestia kibocsátása fogná megelőzni.

* A levélporto leszállítása. A bécsi hivatalos újság egy császári rendeletet közöl, mellyel a levélporto a birodalom határain belül, tekintet nélkül a távolságra, 1866. január 1-től kezdve 3 krra szállítatik le, egyszerű levélért, vagyis olyanért, mely egy vámlátnál kevesebbet nyom.

* Borzasztó vérngzés. A pozsonyi újság szerint, a galanthai követválasztásnál tíz halott és negyven súlyosan sebesült esett el, mely utóbbiak a kórházakban gyógyítottak.

— Tenkén nem lett követ senli, miután a választók, különösen a D. Sz. emberei mint kezdeményezők, lövéssel és baltákkal capacizták egymást. Két választó már többet nem választ ez életben; azonkívül két esendő, mint mondják veszélyesen meglovett, sokan vannak, akik alkotmányos sebeikre tekintvén, a költővel felkiáltanak: „ez rajtam drága folt.”

— Eleden gr. Zichy Jenő választatott meg. Itt hatalmas összemétközés volt a választók között. A rendet, mondják 12 persecutor, 8 esendő és 40 sokatona sem volt képes fentartani. A küzdelem igen heves sőt véres is volt.

— A nádudvari választókerület f. hó 28-án választá meg országgyűlési képviselőjét Kállay Ödönt, 51 szavazati többséggel Nagy István jelölt ellenében. E választás napján egy emberélet is esett áldozatul. Ugyanis a Kállay-pártból néhányan előfogtak egy nádudvari embert, kérdvén: „ki a vivát?” — „Nagy István! mind halál!” — válaszolt a vesztet nem sejtő szerencsétlen. E válasza a szegény embert leverték lábáról s úgy fűbe üték, hogy azonnai kiadta lelkét.

SZINÉSZET.

Szerdán, nov. 29-én, helybeli szintarulatunk által tettes Gyene Károly ur, sz. kir. Szatmár város országgyűlési követének tiszteletére disz-előadás rendeztetett. A disz-előadást tevő nagy Allegoria 3 képletben, külön változásokkal, Dubosque párisi világításával díszítve. A változások közben, midőn a követünk arczképe látatott, színházi közönségünk harsán „éljen”-zésben tört ki. A változások alatt színészeink összhangzatosan énekeltek el nagy Kölcseynek által írott ama szívből jövő s szívhez szóló s megható magyar imát: „Isten áld meg a magyart!” stb. A disz-előadás jól sikerült. Közönségünk ugyan nagyobb volt, mint a megelőző előadások bármelyikénél is, de még sem oly nagy, mi színészeink áldozat készségét méltányolni látszatott volna, nem oly nagy, mint azt ily ünnepélyes alkalommal várhattuk volna.

A disz-előadást követte: „Mátyás király és a lovászi deputatio”, eredeti történeti vígjáték 2 felvonásban. A darab mind tartalmánál, mind előadásánál fogva igen mulattató, sőt mondhatni gyönyörködhető volt, mit a közönség többszöri taps s éljenzés viharos kitörése igazolt leghatalmasabban. Általában ugyan, ha dicséretünket nyilvánítjuk is, de nem hallgathatjuk el még sem a közönség teljes elismerése dacára is, hogy bozantó botlással is találkozunk, még pedig olyannál (L.-né, Claudia udvari hölgy szerepében), kinek egészen szerepe alig volt 15—20 szó, s valóban szerencse, hogy több nem volt. Jóakarattalag figyelmeztetjük azért, hogy szerepét betanulván, jövőre igyekezzen ilyes botlásoktól megóvni bennünket, jól tudván, hogy ki másokat megkímél, legközelebből önmagát tiszteli meg. A sugást illetőleg csak annyit jegyzünk meg ez alkalommal, hogy az nagyon is hangos lévén, a társulat sikeres előadásának rovására törtéink, erejét jó lesz mérsékelni. Lénárdtól (Mátyás király) ez alkalommal egy kissé jobb plastikát várunk. A többi szereplők közül kiemelendő K. N. k. a. (Erzsi), K. mint lovászi notarius és neje K.-né, a szerepben szinte igen jól szerepeltek. Sági (Fehér Miska, mint Erzsi kőrője) szinte méltánylatot érdemel játékaért. Ifjú Kétzeri (Sebes Istók, kisbíró), kitűnőleg jól adta a kisbíró szerepét. Nem nagyitjuk a dolgot legkevésbé sem, ha azt mondjuk, hogy néző közönségünk a legnagyobb megelégedéssel hagyta el a színházat.

Decz. 2-án adatott: „Ilona, a havasi bolond.” A játék általában véve igen jól sikerült. Színházunk meg lehetős üres volt, legtöbb jelét adá a színészet iránti vonzalomnak a galléria.

Decz. 5-án adatott a „Szép Juhász”, énekes népszimónia. Az előadás szép sikerrel történt. E darabban a Kétzeri család (az ifj. K. kivételével, ki e darabban nem szerepelt), ő szinte elismerésünket s dicséretünket érdemelte ki magának. A játék oly természetes volt, mintha azt nem a színpadon, hanem az életben láttuk volna lefolyni. Farkas (Szép János, juhász legény), játéka körül ugyanezt mondhatjuk. L.-né (Pösz Manci, kuruzsoló), valódi boszorkány volt. Színészeink őszinte dicséretére elmondhatjuk, hogy kitartásukat s igyekezetüket a közönyösség még mind ez ideig nem törte meg.

HIRDETÉSEK.

Haszonbéri hirdetés.

2-3

Bereczén az egész Kovács birtok a hozzá tartozó regale és egyéb jogokkal együtt 1866. év január 7-én Bereczén tartandó nyilvános árverésen a jövő évre haszonbérbe fog adni. Melyre a bérleni szándékozók ezennel meghivatnak.

A SZÉLMALMOT

alólit **Egribe** elkészítvén két pár köre, az ör-
leni kívánók tisztelettel meghivatnak.

Egri, november 30. 1860.

KENIZ BALINT, molnár.

1-3

Hirdetmény.

Az udvari Gombás erdő elején lévő rátámban 93 szál fent-
álló szerszámnak való tölgyfa, és
mintegy 13 hold erdő rész fent-
álló fája — egyenként, és hol-
danként, vagy összegben szabad
kézből eladandó. — Értekezhetni
Udv ariban tek. Buday Ignác
urnál, vagy Gencsen az alatt-
irt tulajdonossal.

December hó 1-én 1865.

Hegedüs József.

2429/1865

Hirdetmény.

Szatmár város területén litangsgba
talált:

- a) Egy 10 éves fekete szőrű, herélt, jobb füle hegye levágott,
- b) egy 5 éves szürke szőrű kanca minden jegy nélküli lovak termet leírása azon megjegyzéssel tétetik közzé, miszerint tulajdonos. f. é. december hó 15-ig a belkapitányi hivatalnál jelentkezék, és tulajdoni jogát beigazolni el ne mulassza. mert ellenesetben azok nyilvános árve-
résen el fognak adutni.

Szatmárt december 20. 1865.

belkapitány
Fáy Imre.

Hirdetmény.

Kiss János és neje, Váraljai Katalin
vagyonához tartozó — több évi hatra-
lékban lefoglalt — 500 ftra becsült vizi-
malomnak dobszó melletti eladására folyó
évi december hava 14-ének délutáni 3
órája tüzetik ki — mire a venni szán-
dezők — rögtöni fizetés terhe mellett
— meghivatnak.

Szatmáron deember hó 1-én 1865.

Eder Ede, végrehajtó.

5618/1865

Hirdetmény.

Végrehajtást szenvedő Gyene Boldi-
zsárnak a folyó 1865. évi november 17.
és december 17-ik napjaira kitűzött ár-
verési végzés ellen — törvényes időben
történt felfolyamodása folytán a 3697/1865
szám alatti végzéssel elrendelt árverési
határidők megszüntettek, mi is ezennel
köz tudomásra juttatik.

Szatmármegye telegkönyvi törvény-
székének 1865. évi november hó 9-én
Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond
tk. kiadó.

4965. és 5741.
1865. sz.

Felhívás.

A Bodnár Antal és neje Májer Ve-
ronika nevére jegyzett Nagy Károlyi 517.

sz. telegjegyzőkönyvi birtoknak végre-
hajtás utáni elárverezhetése tekintetéből
a bekebelezéssel biztosított hitelező-
knek a megyei telegkönyvi törvény-
szék előtt leendő összejevetelére 1865.
évi december hó 22-ik napjának d. e.
9 órája levén kitűzve: mindazok, kik a
lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartan-
ak, ezennel felhivatnak, hogy igényü-
ket a fentirt napig e törvényszéknel je-
lentsek be.

Szatmármegye telegkönyvi törvény-
székének 1865. évi november hó 9-ik nap-
ján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

4562/1865

Felhívás.

A Kallós Ferencz nevére jegyzett
avas-ujvárosi 20-ik sz. telegjegyzőkönyvi
birtoknak végrehajtás utáni elárverezhe-
tése tekintetéből a bekebelezéssel bizto-
sított hitelezőknek a megyei telegkönyvi
törvényszék előtt leendő összejevetelére
1865. évi december hó 22-ik napjának
d. e. 9 órája levén kitűzve: mindazok,
kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt
tartanak, ezennel felhivatnak, hogy igé-
nyüket a fentirt napig e törvényszéknel
jelentsek be.

Szatmármegye telegkönyvi törvény-
székének 1865. évi november hó 9-dikén
Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

1197/1865. P.

Arverési hirdetés.

Köz tudomásra hozatik, hogy Blum
Károly Szatmári lakos javára, Jeremiás
József kr.-bélteki lakos, alperestől 48 ft
90 kr váltói tőke és járuléka erejéig
bíróilag lefoglalt és 46 ft 84 kr be-
csült boltbeli vegyes árucikknek, f. év
december 4-én d. e. 10 órakor a hely-
szinén, készpénzért elárvereztetni fognak.
Szakasz, nov. 25. 1865.

Szolgabirói bíróság.

592/1865. P.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltótörvényszék-
nek 7246/1865. sz. a. kelt végzése alap-
ján Blum Károly váltó hitelező felperes
részére megítelt 700 ft tőke s járulé-
kainak kielégítése tekintetéből alperes
Péterfy Imre szent-mártoni lakostól le-
foglalt következő ingóságok:

- a) 110 kereszt tiszta buza, kereszt-
jét 3 vékára számítva, összesen 82 kö-
ből, köblönként 3 ftal becsül-
tetett 246 ftra,
 - b) 12 szekér anya széna, 48 ftra,
 - c) 42 1/2 hold tengeri 255 ftra,
 - d) egy db jármos ökör 60 ftra,
 - e) két darab igás ló 80 ftra
- becsülve, folyó év december hó 13-ik

napjának reggeli 9 óráján a helyszinén,
Szl.-Márton községében, nyilvános ár-
verés utján készpénz fizetés mellett el-
fognán adni, a venni szándékozók ezen-
nel meghivatnak.
D.-Apátiban, nov. 29-én 1865.

N.-Bányai járás főszolga-
bírósága.

9423/1865

Arverési hirdetés.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke
részéről ezennel közhírré tétetik, mikép
a végrehajtási árverés Beer Simon fel-
peres részére, ennek 156 forintnyi és 50
kronyi követelése, s a törvényes járulékok
erejéig Báthory Antal alperes ellen, ennek
a sárköz-ujlaki községi 107. sz. tjkönyv-
ben A. l. 2.—16 alatt az ő nevére be-
jegyzett birtokaira, melyek mintegy 13
dat: holdnyi szántó és kaszálló földből
állanak, s összesen 1140 forintra be-
csültek, elrendeltetvén: árverési ha-
táridőül az 1865. évi december hó 12-ik,
és szükség esetén 1866. évi január hó
12-dik napjának d. e. 9 órája a helyszinére
tűzetett ki; melyre venni szándékozók oly
kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az
árverési feltételeket alólirt törvényszéknel,
és a végrehajtással megbízott Bartók An-
tal szolgabírónál bármikor megtekinthetik,
s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az
első árverés alkalmával becsértéken vagy
azon felül el nem adathatnék, a második
árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul
is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvény-
székének 1865-ik évi november hó 9-dik
napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
telegkönyvi kiadó.

340/1865 alisp.

Idésvény.

A rozsályi arányos tagosítási perek
végrehajtása végett, Rozsály helységben
határnapul kitűztek f. é. december 11-ik
napjának d. e. 10 órája s utána követ-
kező napok. Miről felperesek ügyvédjük
utján, a több földesuri közbirtokosok pe-
dig illető példányok kézbesítése mellett
azzal értesítettek, hogy a mennyiben
szavatossági s egyéb igények szinte fel-
merülhetnek, azok is fognak tárgyalatni
s elintéztetni a végrehajtás idejére utalt
minden kérdésekkel együtt, — mely ha-
táridőre az ismeretlen tartózkodású köz-
birtokosok, hírlap utján egy idéztettek
meg, hogy a fentebbi határidő előtt min-
denki lehető igényét, írásba foglalva, el-
járó alispánhoz nyújtsa be, — a meg-
nem jelenő közbirtokosok, minden jog-
hátrányt magoknak tulajdoníthatván.
Szatmárt 1865. november 19-én.

Sümeghy,
másod alispán.

223/1865

Hirdetmény.

Szöbéli végrendelet hátrahagyása mel-
lett 1864. évi december 31-dik napján
K.-Homoródon elhalt GC. lelkész, néhai
Pappfalvay Péter hagyatéka tárgyalására
f. évi december hó 11. napja reggeli 10
órája Közép-Homoród községébe kitűze-
tik, mire névze ezen hagyatéka tárgyalá-
sára mind az érdeklött örökösök, u. m.
Pappfalvay András, Pap Vazul, Pap János
és özvegy Ungur Péternő született De-
meter Anna, és mindazok, kik ezen ha-
gyatéka tárgyalása által érdekelve vannak,
a kitűzött határidőben személyesen vagy
törvényesen meghatalmazott képviselő
által érdekelve vannak, a kitűzött kép-
viselő által megjelenni el ne mulasszák,
mely tárgyalási határidőről az ismert tar-
tózkodású örökösök végzésileg, az ismer-
etlen tartózkodásúak pedig jelen idézés
által értesítettek.
Kelt Erdődön october hó 28. 1865.

Novák Károly,
szolgabíró.

1-5

Hirdetés.

Vagyon bukott Boros József csödvá-
lasztmánya részéről a tek. megyei tör-

vényszék mint csöd bíróság 1990/1865. d.
sz. alatti végzése folytán, a csödtömeg-
hez tartozó p. darózi ingatlan birtok
nyilvános árverés utján leendő örök el-
adása elrendeltetvén, első árverési ha-
tárnapul kitűzetett jövő 1866-ik évi jan.
18-ik, 2-ik árverési határnapul 1866-ik
évi februar 18-ik napja. Mi azon meg-
jegyzéssel tétetik közhírré, hogy az ár-
verelni kívánók az árverési feltételeket
Pusztá-Darózon, alulirt tömeggondnok-
nál, Szatmárt Kis János perügylő urnál
bármikor megtekinthetik; s a csöd vá-
lasztmány határozatához képest a csöd-
tömeghez tartozó birtok az első árverés
alkalmával csak a becsáron felül, a má-
sod árverési határnapon pedig becsáron
alul is elfog adni.

Kelt Szatmárt, 1865. oct. 31.

A csödválasztmány megbízásából:
Csödtömeggondnok.

Birtok eladás.

2-3

Szatmármegye Krassó község határon
fekvő tagosított birtok, mely 43 3/4 hold
belső, 196 1/2 hold lankaföld és kaszálló,
739 1/2 hold szántó és kaszálló. 35 1/2
hold legelő, 477 1/2 hold erdőből áll, s
egy összesen 1492 3/4 holdból. Kényel-
mes uri lak és kerttel, ismét egy külön
lakház, nagy magtárral, melyek mind
eseréppel fedettek, ezenkívül egy az ud-
varban, mint a majorban, minden szük-
séges gazdasági épületekkel ellátva, min-
den hozzá tartozó jövedelmekkel együtt,
kedvező feltételek mellett szabad kézből
eladó. Értekezni lehet Szatmáron a tu-
lajdonos

Korchmáros Menyhértel.

2-5

A batizi és b. vas-
vári regale jog, f.
1865. évi dec. hó
21-én Batizon, ár-
verés utján 3 évre bérbe-
adandó. A bérleni kívá-
nók 100 új frt bánatpénz-
zel ellátva, meghivatnak.

2199/1865

Hirdetmény.

Mely szerint néhai Fögel Lajos ha-
gyatékaához tartozott, újabban Beke Mi-
hály debreczeni lakos által árverésen
megvett sz. kir. Szatmár-Németi város-
ban 159. sz. házas teleknek, a vevő fél
kára és veszélyére leendő újabb elár-
vereztetése, az árverési feltételek szerint
megállapított fizetési határidőül meg nem
tartása miatt. Szatmár város t. törvény-
szék 2199/1865. sz. a. végzése folytán el-
rendeltetvén, eladási határidőül 1866. évi
január 17-ikén délelőtti 10 óráján kitű-
zetik, az árverési feltételek a városi ki-
aló hivatalban hivatalos órákban megte-
kinthetők lévén.

Kelt Szatmáron, 1865. october 10-én
tartott p. törvényszékéből.

1097/1865 P

Arverési hirdetés.

Köz tudomásra hozatik, hogy néhai A.-
Boldádi lakos Szilágyi Illés hagyatékaához
tartozó az A.-Boldád községi 49. sz.
tkjben felirt 200 ftra becsült házastelek,
valamint a 940. hr. sz. a. fekvő, 88 ftra
becsült 450 □ öl szőlőbirtok folyó év
december 18-án d. e. 10 órakor a hely-
szinén elárvereztetni fog; a megállapított
feltételek az eljáró bíróságnál — minden
időben megtekinthetők.

Szakasz november 5-én 1865.

Szolgabirói bíróság.